

Evangelí de la Llibertat

... molt aviat sereu alliberats... estigueu alerta (Lc 21...)

Abril 2019

N. 17

El compromís de la fe

Recordeu els vostres primers temps, quan, acabat de rebre la llum de la fe, vau sostenir tantes lluites i sofriments: uns vau ser insultats i maltractats públicament, d'altres us vau fer solidaris dels qui sofrien tot això. Vau compartir les penes dels presos i, quan s'apoderaven dels vostres béns, ho vèieu amb goig, sabent que teniu altres béns millors, que duren per sempre. Ara, doncs, no perdeu aquesta valentia: us espera una gran recompensa. Només sofrint amb constància podreu complir la voluntat de Déu i obtenir el que ell ha promès. Perquè «d'aquí a un instant, només un instant, vindrà el qui ha de venir, no tardarà; el just viurà perquè ha cregut», però «si es fa enrere, no m'hi complauré». Nosaltres, germans, no som dels qui es fan enrere i es perden, sinó dels qui se salven perquè han cregut (He 10, 32-39).

Les promeses del Baptisme, un camí de llibertat!

¿Renuncieu a creure-us superiors als altres, això és, a qualsevol mena d'abús, de discriminació, de fariseisme, d'hipocresia o de cinisme, d'orgull, d'egoisme personal, de menyspreu?

Sí, hi renuncio.

¿Renuncieu a inhibir-vos enfront de les injustícies i les necessitats de les persones per covardia, peresa, comoditat o avantatges personals?

Sí, hi renuncio.

¿Renuncieu als criteris i comportaments materialistes, que miren el diner com la suprema aspiració de la vida, el plaer per damunt de tot, el negoci com un valor absolut, el propi bé per damunt del bé comú?

Sí, hi renuncio.

¿Creieu en Déu, Pare totpoderós, creador del cel i de la terra?

Hi crec.

¿Creieu en Jesucrist, únic Fill seu i Senyor nostre, que nasqué de Maria Verge, patí i fou sepultat, ressuscità d'entre els morts i seua a la dreta del Pare?

Hi crec.

Creieu en l'Esperit Sant, la santa Església catòlica, la comunió dels sants, la remissió dels pecats, la resurrecció dels morts i la vida perdurable?

Hi crec.

(De la litúrgia de la nit de Pasqua)

Camí pasqual

El Regne de Déu porta béns personals i socials, humans i polítics, indestruïbles, de santedat, que són de pau i justícia, i llibertat i fraternitat, i veritat i pau, de vida temporal i eterna; que és gràcia i camí de perfecció personal i social, una ascesis de superació: és el camí de l'amor que cerca el bé. Amb tantes resistències de pecat que comporten lluites i sofriments, incomprendiments i violències, menyspreu i necessitats! I tot val la pena per uns "béns superiors" de pau i justícia, i llibertat, de vida, que és la voluntat creadora de vida de Déu-Pare/Mare; béns que atreuen, orienten, donen significat a la vida i a la història pels quals val la pena donar-ho tot amb perseverança. És Pasqua, pas de mort a vida, de creu a llibertat, finalment de resurrecció. És la nostra fe, camí pasqual, baptismal, dialèctica que va sempre de la mort a la vida; un estil de vida que dura tota la vida i en qualsevol moment.

Un Regne de Déu encarnat ja en la veu, en la bondat i el compromís en els profetes de pau i llibertat; també tot un poble és profeta quan pren consciència de la seva llibertat i lluita per fer realitat les seves esperances.

I l'Església només pot ser sacrament del Regne de Déu quan encarna la seva fe en la realitat de la gent i la tradueix en els esdeveniments del seu paisatge proper; llavors és sal i llum amb l'esperit de les Benaurances de pau i justícia i veritat (Mt 5); llavors el seu discurs no són paraules només, ni un anunci sense compromís. Maria al peu de la creu, la Verge Dolorosa, que estima i es fa present, és imatge d'una Església al peu de les creus dels qui pateixen, al costat de les necessitats immediates i estructurals, al costat de qui pateix i no del poder (econòmic, polític, legislatiu) que oprimeix.

I al cor d'aquest Regne hi trobem la lluita pacífica per la llibertat integral; i agafa formes diverses: condemna de qualsevol violència i corrupció, i solidaritat amb totes les lluites d'igualtat i amb els qui pateixen, i reclam d'una justícia justa i defensa de la natura... Una llibertat que s'obre pas amb creativitat i imaginació, cercant sempre nous camins alternatius, de diàleg i participació, que són sempre fraternitat.

J. Miquel Bailach G.

Vull ser del país de Jordi Cuixart i de Jordi Sànchez, un país digne, orgullós i de persones lliures

(Susó del Toro)

“Volem bons bisbes catalans”

Volem que els nostres bisbes, a part d'estar en sintonia amb la tradició eclesial catalana, siguin bons bisbes. No volem qualsevol bisbe català..., han de ser bisbes que impulsin la pastoral, el servei de l'Església als més necessitats i, molt important, que impulsin la renovació de l'Església, que perd pes dintre mateix de les persones creients, i realment necessitem bisbes que ens ajudin a recuperar el prestigi de l'Església i impulsin a retrobar el veritable paper de l'Església de Jesús en la societat catalana... No es tracta que una persona de fora de Catalunya no pugui ser-ho perquè els de fora són pitjors, no. El que passa és que per a nosaltres és essencial que un bisbe que ocupi una diòcesi catalana estigui format en la nostra tradició eclesial, una tradició eclesial que no és ni millor ni pitjor que la castellana, que la francesa, però que és la nostra. La nostra tradició és la que arrela en la manera de ser, en la manera de transmetre l'Evangeli que ha tingut tradicionalment l'Església catalana. El canonge Carles Cardó, un dels grans pensadors de la primera meitat del segle XX, ja parlava de les dues tradicions de l'Església a la Península: la de Toledo, la castellana, i la Tarraconense, la catalana i deia que hi havia coses bones i dolentes tant a l'Església toledana o castellana com a l'Església catalana, però que sens dubte eren tradicions diferents... En els propers anys anem al que l'Església espanyola i també l'Estat espanyol han buscat, que és la dissolució de la personalitat de l'Església catalana... (de l'entrevista a Josep Torrens, a El Punt Avui del dia 6 d'abril a la p. 20).

Ntra. Sra. de la Llibertat, pregueu per nosaltres!

Prop de la creu de Jesús hi havia la seva mare, Maria de Cleofàs, i Maria Magdalena. Jesús, en veure la seva mare i al seu costat el deixeble estimat, digué a la seva mare: "Dona, aquí tens el teu fill". I després digué al deixeble: "Mira, aquí tens la teva mare". I des d'aquell moment el deixeble l'acollí a casa seva (Jo 19, 25-27).

Maria propera i solidària amb la causa de Jesús, incondicional malgrat la creu; ella mateixa fa seva la causa dels condemnats per causa de la justícia: és el preu de la llibertat proclamada i defensada. En la creu de Jesús ens hi identifiquem molts, símbol de les nostres creus.

Notícies de llibertat...

6 de març: l'ONU **condemna** la violència policial contra les manifestacions dels "armilles grogues" a França.

7 de març: un grup de monges anuncien la seva **adhesió** a la vaga general feminista del dia 8, demanen el fi de la violència contra les dones.

7 de març: els bisbats de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu creen un **organisme** per tractar els abusos a menors dins de l'Església.

7 de març: es crea al Parlament una **comissió** per investigar els excessos de la monarquia.

8 de març: **Vaga Feminista**: "Ens aturem per canviar-ho tot", per la igualtat i els drets de les dones.

9 de març: el consistori de Barcelona **denuncia** l'autobús antifeminista d'Hazte Oir, per considerar que atempta contra la dignitat de les dones i les ordenances de civisme de la ciutat.

9 de març: Òmnium Cultural convoca una "botifarrada suprema" com a resposta al judici vergonyós.

11 de març: el tribunal d'apel·lació de Tànger **arxiva** la causa contra l'activista Helena Maleno acusada pel govern espanyol de delictes de tràfic de persones, per la seva tasca solidària a pasteres en perill.

13 de març: el president Puigdemont i els exconsellers **demanden** al jutge Larena davant el tribunal de la Unió Europea per vulneració dels seus drets.

13 de març: **premi** Constructors de Pau a Carlos Cruz, fundador de l'associació mexicana Cauce Ciudadano, que atorga l'Institut Català Internacional per la Pau, pel seu treball amb bandes juvenils en barris tocats per la criminalitat i el narcotràfic a Mèxic.

15 de març: Greta Thunberg, jove estudiant sueca, activista contra el canvi climàtic mobilitza milers d'estudiants arreu del planeta per **conscienciar** de l'escalfament global del planeta.

16 de març: gran **mobilització** sobiranista a Madrid amb el lema "L'autodeterminació no és delictes", per denunciar la farsa del judici als presos polítics.

19 de març: entitats socials **denuncien** davant la comissió del 155 al Parlament com la seva aplicació va desestabilitzar les entitats socials i va posar en greu risc el seu treballadors i els serveis que ofereixen.

24 de març: l'activista de les Terres de l'Ebre Rai López inicia una **marxa** a peu de 1200 km cap al Parlament Europeu per denunciar el judici polític i demanar la validació del referèndum de l'1-O.

24 de març: SOS Racisme publica el seu **informe** anual: el racisme es manté latent en formacions polítiques.

25 de març: la plataforma ITW durà les **vulneracions** del judici a presos polítics a l'ONU.

25 de març: 41 senadors francesos signen un **manifest** en favor dels drets i llibertats a Catalunya.

27 de març: diputats europeus **denuncien** la manca d'imparcialitat en el judici de l'1-O.

28 de març: l'Assemblea del Consell Regional d'Occitània aprova una **resolució** de denúncia de la situació dels presos polítics i exiliats a Catalunya i demana una solució política.

29 al 31 de març: es **celebra** a Palma de Mallorca la setena edició del Parlament Català de les Religions: els referents espirituals de la Mediterrània.

30 de març: Òmnium Cultural organitza una **cartellada** en defensa de la llibertat d'expressió i manifestació.

30 de març: 300 entitats que treballen pels discapacitats **reclamen** a la plaça de Catalunya de Barcelona els drets de les persones amb discapacitat.